

pectus. iste vēr' pducit flores. qz anim' gau / dens floridā facit etatē. sed spūs tristī exccat ossa. **Prouerb. xvij.** **Sext' vēr'** q a sinistri fa / uonij est vsus aquilonē dicit circius eo qz co / ro sit cōiunct'. hic cōpetit patiētē p quā hō in regno celozū choro angeloꝝ cōiungit. **Juxta illud Bath. v.** **Beati** qui psecutionē patiun / tur ppter iustitiā. qm ip. ē reg. celo. ido dixit abbas effrem. patiens hō merebit cōfortiū an / geloꝝ. **In isto vērō** sūt pluuię. fulgura. et to / nitrua. **Nā** et purgat pluendo. illustrat fulgu / rando. et terret tonando. et hec omnia facit tri / bulatio anime si sit patienter tollerata. **Nā** p / mo purgat. quia dicit **Greg'.** Si qd plene ap / petit vicia vincere studeat humilit' purgatio / nis flagella tollerare. vt tanto plus ad iudicē mūdior veniat qto nunc eius rubiginē ignis tribulationis purgat. **Itē** illuminat. quia dicit **Amand' li. j. c. xiiij.** qz tribulatio cōsciētē con / fert serenitatē. **Et** idē dicit ibidē. qz multi pro / pter tribulationē opa tenebrarū abiecerūt. et armis lucis sunt induti. **Septim' vent' prin / cipalis a meridie veniēs dicit auster ab hau / riendo.** qz aquas haurit et pluuias fundit. et hic cōpetit bonitati hoīs que aquas gratiarū quas a deo hausit alijs abundanē cōicat et ef / fundit. **Juxta illud Prouerb. v.** **Periuentur fontes tui foras et aquas tuas in plateis diui / de.** Quia sicut auster gignit flumina et prebet aquas largas. Sic bonitas hominis gignit flu / mina scz spūsancti dona. de quib' **Joh. vij.** **Flumina de vētre ei' fluent.** et prebet pluuias largas lachrymarū. **Quia bonū vt dicit Dio / nyli' ē sui ipsi' diffusiuū.** **Octau' vētus qui est a dextris austri versus orientē dicit afric'.** eo qz in africa frequēter pncipiū accipit flandi. h' cōpetit benignitati. **Nā** hic vētus ē calid'. et ē a dextris austri. **In calore designat amor.** **In dextera amoris rectitudo.** **Idō** significat afric' verū amorē ad pximū. et talis amor ē qui benignū facit. quia dicit **Gene. in lib. de cle / mentia ad Heronē.** qz benignus ē et bland' fu / erit cunctozū sibi hominū amicitia acqrit. **Nā** dicit benignus qz est bñ ignit' scz amore bono igne amoris ad bñfaciendū pximo. **Nonus ventus qz pcedit a sinistris austri vsus occidē tem dicit notus qui licet sit tempatus. tamen aliquñ pestilentias inducit. et cōpetit māsuetu / dini cui' est irā tpare et cohibere licz nihiloni / mus etiā māsuet' platus zelo iusticie coact' p / cussiones et correctiōes exercet cum digna se / ueritate.** **Un' Moyses qui erat mitissim' po / puli qz vitulum adorauerūt zelo iusticie accen / sus vno die quasi. xxiiij. milia occidit de popu / lo. vt habet Exod. xxxij.** **In hebreo habetur tria milia.** Sed aliqui cōcordāt illud dicētes. qz in hebreo numerant tm illi qui erāt in trās

gressione pncipatus et alios inducētes. **Sz** cū istis fuerūt de alijs tot occisi qz numer' ad. xx iij. ascendebat. vt dicit **Nicola' de lyza.** **Deci mus vent' qz est pncipalis veniēs a septētrio / ne vocat aquilo qui aqz stringit et ligat et con / gruit lōganimitati que ligatas et firmas tenet aquas gratiarū et virtutes in anima. quia lon / ganimitas ē vtus qua patienter vite eterne p / mium expectat.** **Undecimus vētus qz est a de / xtris aquilonis dicit corus. qui circulū ven / toꝝ quasi claudit et ad se trahit. hic cōpetit paci que omnes vtutes p appetitū sui ad se tra / hit. quia omnia pacē exoptant.** **Idō dicit Aug' lib. xix. de trini.** **Et Dionysi' .c. ix. de diuinis noībus. hec velut finis claudit circulū omniū vtutū et affectionū anime. et ps. cxiij. Qui posuit fines tuos pacē.** **Iste quidē ventus in / frigidat. quia pax iracundie accensionē reprimi / mit. et irato cordi refrigeriū ēbnit.** **Duodecim' ventus qui pcedit ab aquilone dicit boreas ab sperbozeis montib' a quibus flat. et hic cō / petit modestie qui vētus generat niuē qz ca / dēs pulchritudinē habet. fm illud Eccl. xiiij Pulchritudinē candoris ei' admirabi' ocu / lus.** **Et modesta exteriorū motuū hoīm cōuer / satio reddit pulchra et grata oculis intuentiū vicz quādo aliqz exteriores mores suos siue motus moderat fm continentia suam et nego / ciorum et locozū et aliarū psonarū.** **De hac dicit Amb. lib. j. de officijs.** **Hec est pulchritudo vi / uendi bene cōtinentia cuiqz qz sexui et persone reddere. h' ordo gestoꝝ optimus. hic ornatus ad omniū actionē accōmod'.** **Ex istis duode / cim vtutib' aut fructib' cognoscit qlibet ho / mo an venit ad se spūsanctus.**

De eadem Sermo. ij.

Sic deus dilexit mundū vt filiū suū vnigenitum da / ret. **Joh. iij.** **Agf lib. xv. ppieta** dicit de puintijs qz in hybernia est quedā ins / sula in qua hoīes nō moriunt. sed nimio senio affecti vt moriant' extra insulā deferuntur. **Et forte causa illi' ē bonitas aeris et nutrimenti quia ibi nō est serpens. nec rana. nec aranea ve / nenosa que e inficere possunt aerē. sed tota fra / adeo cōtraria ē veneno. vt terra inde lata et su / per serpētes aspersa eos punit et occidit et si bu / fones in hyberniā deferant statim moriuntur. Spūaliter p hanc insulā intelligit patria cele / stis in qua nullus ibi existēs pōt mori. **Quia Apoc. xxj.** **Nec mors erit ibi. s' ibi erit vita eterna. quod testat Aug' lib. solilo.** **Ibi ē eter / na refectio. ppetua dilectio. iocunda possessio trāquillitas sine labore. leticia sine merore. di / es sine nocte. vita sine morte.** **Et Bern. in lib. de cōditione humane miserie loquens de illa****

Feria secūda pentecostes

patria dicit. q̄ ibi est summū bonū. summa felicitas. summa iocunditas. vera libertas. perfecta charitas. eterna securitas. ⁊ secunda eternitas. versus. **Et ibi pax. pietas. bonitas. lux. ritus. honestas. Gaudiū. leticia. dulcedo. vita perennis.** hec **Bern.** Ecce q̄ in celi p̄ria nō est mors sed vita p̄petua. **Sz** quia homo peccauit alit̄ nisi christ̄ moreret̄ redimī nō potuit. **Sicut** dicit **Anf.** in lib. **Cur** de? homo super illud. **Si** nō potest transire calix nisi bibam illum. **Nō** inquit potuit transire calicem nisi biberet. non quia mortē vitare nequiuert. sed quia aliter mūdus saluari nō posset. **Cum** autem christ̄ in celesti patria p̄ homine mori nō potuit. idō extra eam p̄ paternā dilectionē ⁊ et suū infinitū amorem delatus fuit in hunc mūdum vt satisfaceret moriendo. idō dicit **beat. Bern.** vbi supra. **Filius** cū esset in sinu patris a regalibus sedib? p̄ anima hominis descendit vt eam a potestate diaboli liberaret ⁊ de h̄ dicunt verba hec euāgelij. **Sic** de? dilexit mundum. in quib? duo tangunt. p̄mo dilectio paternalis. ibi. sic de? dilexit mundū. secūdo misio filialis. ibi. vt filiū suum vnigenitum daret.

Circa quod nota q̄ omnipotens de? suam dilectionē ad nos ostendit in multis. **Primo** quidem in hoc q̄ p̄uenit tarditatē nostre beniuolentie. **Juxta** illud. **J. Joh.** iij. in hoc apparuit charitas dei in nobis qm̄ filiū suum vnigenitum misit deus in mundū. vt viuamus p̄ ipm̄. **In** hoc est charitas nō quasi nos dileximus deus. sed quoniā ip̄e prior dilexit nos. ⁊ misit filiū suum p̄ peccationē p̄ peccatis. **Et** quia ip̄e prior dilexit. dicit **Bern.** q̄ dulcis de? ē primus in accessu ⁊ vltim? in recessu. **Et** idō conueniēter cor humanū exigit sibi dari. **Juxta** illud **Prover.** xxiij. **Prebe** fili mi cor tuū mihi. **Sicut** em̄ ip̄e prim? est in accessu p̄ueniēdo voluntatē vt ad deū cōuertat̄ ⁊ vltimus in recessu. **Quia** prim? natura ⁊ causalitate homo recedit a deo p̄ peccatū ⁊ deus eū reliquit subtrahendo gratiā. **Ita** cor humanū primuz est inter p̄tes corp̄is quod viuificat ⁊ vltimū qd̄ morit̄. **In** cui? figura dicit **Exod.** xiiij. **Sanctifica** mihi om̄ne primogenitū. id ē. cor humanū quod inē mēbra humana p̄mogenitū dicitur. **Et** hoc ē qd̄ p̄cipit̄ **Matth.** xxij. **Diliges** dominū deū tuū ex toto corde tuo. **Et** dicit̄ notāter **Prover.** xxiij. **fili** mi p̄be mihi cor tuum. **Vbi** nota q̄ deus exigit sibi cor humanū dari tripliciter. **Primo** vult q̄ p̄beas sibi cor tuū liberaliter q̄ nō mutues nec q̄ vendas. quia hoc nō liberaliter esset. **Illi** em̄ sibi mutuāt q̄ sibi seruiūt p̄ tempali p̄speritate cōsequēda. ⁊ quando eis subtrahit̄ p̄speritas subtrahūt cor suū. **Sicut** ille de quo **Dauid** in ps̄. xlviij. **Confitebit̄** tibi cū bene feceris ei. **Illi** aut̄ ven-

dunt qui diligunt eum p̄ mercede. qui t̄m de deo cogitant quātū tam de b̄nificijs ab ip̄o se p̄cepisse cognoscūt. **Primi** em̄ mutuāt sibi specie futuri cōmodi. **Secūdi** aut̄ vendūt p̄ mercede accepta. **De** quibus dicit̄ **Esā.** xxix. **ips** iste ore suo ⁊ labijs suis glorificat me. cor autē eorum longe est a me. **Sz** illi cor suum donant deo qui merā dei bonitatē ⁊ beneficia spiritualia cogitantes. necnō ⁊ amore patrie celestis cor suū custodiūt. ⁊ regendū in manib? dei ponunt. ⁊ illud exigit sibi dari dicēs. **p̄be** fili mi mihi cor tuum. quasi di. **Fili** mi p̄ creationem p̄be p̄ donationē. cor: p̄ dilectionē. tuū per cōpassionē. mihi p̄ deuotionem. **Secundo** vult deus: vt des sibi cor tuum integraliter. **Juxta** illud prius allegatū. **Diliges** dñm deū tuum ex toto corde tuo. ⁊ ex tota anima tua. ⁊c. **Est** em̄ deus sicut homo zelotipus qui nō dimittit vxori sue alios diligere. **Juxta** illud **Exod.** xxxij. **Noli** adorare deū alienum. **dominus** em̄ zelotes nomen ei?. **dñs** em̄ emulatoz. **Nec** mirū si cor requirit. quia ille solus nos redemit. **Quis** generosa cū diu volauerit se fatigando ⁊ p̄daz ceperit. merito cor p̄de sue requirit. christ̄ em̄ generosus ille falco p̄ te p̄da sua capiēda volauit de celo in vterū virginis. de virginis vtero in patibulum. de patibulo ad infernū. de inferno ad mundū. de mūdō ad celū. ⁊ ideo merito vendicat sibi cor tuū. **Parare** ergo debem? ei cor nostrum sicut aui p̄dali paraf cor p̄de sue. **Primo** extrahit̄ lauaf. cōprimif. ⁊ in p̄tes dilcindif. **Sic** moraliter extrahit̄ cor nostrū p̄ peccatorū oculorum recordationē. **Juxta** illud **Ps̄.** lxx. **Esfundite** corā illo corda vestra. **Lauaf** p̄ lachrymarū supinfusionē. **Hiere.** iij. **Laua** a malicia cor tuū vt salua fias. **Cōprimaf** p̄ contritionem. quia cor contritū ⁊ humiliatū de? non despiciet. **Et** sanguis. id ē. peccatū exp̄maf p̄ cōfessionē. fac vt de corde tuo exeat cogitationes male scz furta ⁊ adulteria ⁊ alia que narrant̄ a saluatore. **Matth.** xv. ⁊ tandē discindaf p̄ penosam satisfactionē. ⁊ tunc debet sibi dari p̄ deuotionem. **Sicut** ip̄e dñs petit **Joh.** ij. **Cōuertimini** ad me in toto corde vestro. **Tertio** vult de? vt des sibi cor tuū p̄petualit̄. **Solent** em̄ hoies quādo volunt simpliciter ⁊ p̄petue aliquid dare alicui facere sibi cartam bene scriptā ⁊ postea illā signant sigillo. ⁊ tandem ponunt eā in possessionē. ⁊ tenet. ⁊ tūc de dñio suo perpetuo est securus. **Sic** ⁊ nos facimus deo cartam de corde nostro scribēdo in illa mandata ac p̄cepta sua. **Juxta** illud **Prou.** viij. **Scribe** illam videlicet legem in tabul? cordis tui. et iterum sicut canif. **Audi** israel p̄cepta dñi ⁊ ea in corde tuo quasi i libro scribe. **Et** postea signef sigillo humanitatis scz xpi

quod sculptum fuit in multis locis et in istis in passione hoc applicem per deuota contemplationem in membris nostre memoria illius passionis. et hoc deuote commemorando. **Juxta illud Cantl. viij. Donec me sicut signaculum super cor tuum. et tunc pone in scrinio. id est in mente ut per gratiam illic habitare dignetur. Sicut optauit Apostolus ad Ephes. iij. Det vobis deus secundum diuitias glorie sue virtute corroborari per spiritum in interiori homine christum inhabitare per fidem in cordibus vestris. Secundo ostendit nobis deus suam dilectionem in hoc quod abluuit fedicitatem ingratis conscientie. Obleuit enim peccatum originale et actuale. Originale deleuit peccatum per propriam sanguinis effusionem. Sed delet peccatum actuale per sacramentalem penitentiam lotionem. et hoc est quod nobis commemorat **Joh. Apocal. j. Dilxit nos et lauit nos in sanguine suo. Sanguis enim significat amorem. et ideo sanguine complexiois sunt naturaliter amatiui et iuuenes sunt magis amatiui quam senes propter sanguinis effusionem ampliore. Narrat **Hiero. contra Iovinianum. lib. j. allegans xenofontem hic scripsisse de infantia cyri maioris. Scribit enim **Hiero. xenofon. occiso meretrice viro quem pertheus vxor miro dilexerat collocasse se iuxta corpus lacerum et confosso pectore sanguine suum mariti vulneribus in fuisse. Isto modo moraliter ante deuote sponte fideles christi videant contemplantando maritum suum occisum non casualiter. sed pro eorum amore defunctum sponte. collocet ergo se iuxta corpus lacerum crucifixi. et illud tam voluntate quam intellectu quasi duobus brachijs amplectentur. Confoendant pectus suum gladio doloris. contritionis. et compassionis ut inde sanguis amoris erumpat. et in vulnera saluatoris irrumpat. ut dicit **Pol. lec. clxxxiiij. Hic incidit questio cum dicit apostolus. Sine sanguinis effusione non fit remissio peccatorum. ad **Heb. ix. Et quia christus ex vera dilectione sanguinem suum totale effudit. et quare tunc peccatum originale in posteris non fuit remissum. Et sic etiam querit **Archidiaconus in rosario super decretum. Quare venia premita Ade et Eue de peccato remansit originale in posteris ex quo damnantur eternaliter pena damni. Et respondet quod ex peccato priorum parentum fuit caro corrupta et illa carnis corruptione transmissa in posteris et quotidie transmittunt patres in filios ut. j. q. liij. Jam itaque. Unde cum originale nascitur et trahitur ex communiione anime ad carnem corruptam cum illa corruptio sublata non fuerit nec originale. Tertio deus ostendit ad nos suam dilectionem in hoc quod superat quantitatem nostre insufficientie. plura enim tribuit quam perfecte intelligere vel desiderare sciamus nec sufficimus suum amorem recopescere. propter quod apostolus vocat charitatem eius nimiam dicens. propter nimiam charita-**************

tem suam qua dilexit nos. **Sicut enim dicit **Crisostomus. de reparatione lapsi nemo amicorum carnalium etiam si sit in hoc supra modum infans ita exarscere potest in amore dilecte sue sicut deus et fundit in amore animarum nostrarum. Est nota **F. diuinus quod quatuor defectus in dilectione hominum contingit repere a quibus amor diuinus totaliter est alienus. Sunt enim aliqui qui licet amant non tamen reamant amatores. sicut sunt ingrati. **Contra diligit illos deus qui ipsum amant. **Juxta illud **Proverb. viij. Ego diligentes me diligo. Sunt aliqui qui diligunt. sed propter propriam vtilitatem indigent enim beneficiis amicorum. et si non indigerent eos non amarent. de quorum amicitia dicit **Seneca. in quadam epistola. negociatio est amicitia quam ad commodum attendit. **Et secundum **Aristoteli. viij. ethicorum. Cum sit amicitia propter vtile propter delectabile propter honestum. Diligentes propter vtile sunt minimi amici inter omnes. hoc etiam plangit **Quintus diuus lib. ij. de ponto. Si tibi turpe quidem sed si modo vera fatemur. vulgus amicitias vtile probat. **Per oppositum autem deus non diligit nos propter suam vtilitatem. quam nostris bonis non indiget. teste **dauid in **Ps. xv. Honorum meorum non indiges. sed diligit nos ad fructum nostrum. **Juxta illud ad **Ephes. j. Gratificauit nos. id est. gratos nos sibi fecit in suo filio. **Juxta illud **Osee. xiiij. Sanabo contritiones eorum diligam eos spontanee. **Tertio sunt qui diligunt homines. sed non nisi in prosperitate et felicitate. et de quolibet illorum verificat illud **Boetij. ij. de consolatio. Quae amicum felicitas inimicum infortunium facit vnde dixit quidam. Exemplo didici quod prosperitate amici. res amplectantur non nos. sed nostra sequuntur. **Et alius dixit. non sunt persone sed prosperitatis amici. quos fortuna tenet dulcis adusa fugat. pro oppositum deus est qui maxime diligit. tunc quando homo a mundo deserit. et a malis hominibus agitatur. **Quia dicit per **Ps. ix. Cum ipso sum in tribulatione. **Ideo consulit hoc **Augustinus cuiuslibet homini ut deus amicum per alios diligat dicens. Elige illum amicum pro omnibus amicis tuis qui cum omnia subtracta fuerint. tibi soli fide seruabit in die sepulture tue. cum amici tui recedent a te ille non reliquit te. sed tuebit te a rugientibus preparatis ad escam et perducit ad ignotas regiones atque ad plateas celestis hierusalem. vbi collocabit te cum angelis ante faciem sue maiestatis. vbi est cum felicitate. supereminens gloria. abundans leticia. et omnia bona. **Quarto in mundanis amicis inuenitur defectus. quia multi diligunt viuente sed mortuum odium et persequuntur. cuiusmodi sunt filij vxoris seruus et executor. cum enim fuerit defunctus tunc illi qui cum de bonis suis iuuare deberent. spoliant et depandunt et sibi appropriant quicquid possunt. **Unde metrica dicit. Post mortis morsum vertit dilectio dorsum. **Finita vita si**

Feria tertia pentecostes

nit et amor ita. Ideo mortui cōquerunt pnci-
Spaliter de tribus. Primo de malis executoribus
quorum quidam legata diminuunt et defalcant. quidam
diferunt et plangunt. quidam totaliter auferunt et
vobis suis appropriant et permittunt miseros
spūs euolare et clamare in purgatorio. duz
ipsi tripudant et cantant in cōsolatio. ecce qualis
dilectio ipsorum ad mortuos. ideo possunt dice-
re illud **Esa. xxviii.** Posuimus mendacium spem
nostram. Similiter illud **Thren. iij.** Perijt spes
inea et finis mea. Secundo cōquerunt de pueris
sacerdotibus. qui defuncti nocent tripliciter. pri-
mo eos defraudant debitis orationibus. secundo
abutuntur eorum legatis et oblationibus. tertio ma-
le viuendo faciunt se indignos dei et sanctorum ex-
auditionibus. **Joh. ix.** Scimus quoniam deus pecca-
tores non exaudit. sed si quis dei cultor est et eius
voluntatem facit hunc exaudit. unde isti possunt
dicere **Esa. xx.** Heccine erat spes nostra ad quos
confugimus in auxilium ut liberaret. quasi diceret
sed non liberat. Tertio querunt de ingratibus
heredibus qui eorum bona pro labores et tedia qua-
sita iam occupant in iocunditate. filiis fratribus
uxoribus filiabus consanguineis et extraneis as-
signatis qui omnes illos obliuioni tradiderunt.
ac si eorum bona nunquam vidissent quorum aliqua bo-
na parentum expendunt in luxurijs. aliqui ea
mutuant pro usuris. Sed de vitijs et de minimis
dant forte vnum frustum vix nigri panis ad ma-
gis semel in hebdomada. Aliqui sunt pessimi
qui nec eos habent in memoria. vnde de defunctis
sic dolentibus deceptis exponi potest illud **Zach.
ix.** Volebas nimis acharon quoniam confusa est
spes eius. Acharon interpretatur tribulatio spi-
ritus. et significat spiritus in purgatorio existens
et quorum spes quam habuerunt de amicis confu-
sa est. Sed pro oppositum deus facit quod satis diligit
viatores dum viuunt. sed longe amplius post mor-
tem **Joh. xiiij.** Cum dilexisset suos querant in
mundo. in finem. id est. in perpetuum dilexit eos.
Hiere. xxxij. In charitate perpetua dilexi te. Et
ideo ut inquit psalmus xxxix. Beatus vir cuius est no-
men domini spes eius et non respexit in vanitates
et insanas falsas. Et iterum **Eccli. xxxij.** Beatus
vir qui non sperauit in thesauris pecunie vide-
licet quos pro manus amicorum relinquere post
mortem dispendiosos. sed sperauit in deum quod eum
in tribulatione liberauit et non dereliquit. Quar-
to ostendit deus dilectionem suam in hoc quod nobis
temporarij voluptatem plurime affluentie. vnde **ij.
Thessal. ij.** Dilexit nos et dedit consolationem
eternam. quod et quanta sit sancti exprimere nuntium et
non possunt. **Aug.** de moribus ecclesie. Quanta in-
quit est pulchritudo iusticie. tanta est iocunditas
leticie et lucis. hoc est imutabilis veritas et sa-
pientie ut etiam si non liceret in ea manere am-
plius quam vnum diem hora. propter hoc solum innumera

biles anni huius vite pleni delictis et circumfluen-
tia bonorum temporalium recte meritoque contemnerent.
Et Crisostomus. de reparatione lapsi. Et continue in-
quit oportet tormentum proferre si ipsam gehennam
pro tempore tolerare pro eo ut christum possemus vide-
re in gloria venientem numero sanctorum sociari
nonne erat dignum pati omne quod est triste modum. ut ta-
nti boni tanteque glorie principes haberemur. quod dicitur.
sic. Ad quam gloriam perducatur.

Feria tertia pentecostes. Sermo primus.

Spiritus tuus bonus
deducet me in terram rectam. **Ps.
cxliij.** Plurimi in speculo natu. lib. viij. c. v. Si ele-
phas hominem errantem sibi obuium viderit in soli-
tudine. primum ne ipsum terreat aliquantulum de via
se subtrahit et tunc gradum figit et paulatim ipsum
precedens viam ei ostendit. et si draco ei occurrerit pro
homine defendendo cum eo pugnat et viriliter se oppo-
nit. et hoc potissimum debet facere quoniam habet iuuenes
timet enim quod homo querat fetus suos. et ideo se de ho-
mine primo expedire considerat. ut sic securus possit
filios suos et eo cauti custodire. Moraliter
pro elephantem quod est animal magni intelligentiam
quod est magni in dignitate. quod dicit Innocentius tertius
de maio. et obedientiam ad constantinum imperatorem
c. Solite. Quarta in se solis et luna tanta in se po-
tiffices et reges differencia cognoscat. vbi dicit
glossa. Cum terra sit septies maior luna. sol autem oc-
cies maior terra. restat ut pontificalis dignitas
quadragesies septies sit maior regali dignita-
te. In qua glossa. laurientij notat maiorem platorum
Isti enim plati si viderint errare homines in solitu-
dine huius mundi. debent eos benigna monitione
precedere. et in viam rectam reuocare. vel eis viam
vitae ostendere. Quia dicit Innocentius. di. lxxxiij.
c. error. Error cui non resistit approbat. et veri-
tas cum minime defensam opprimat. Sed spiritualiter
pro elephantem subaudi spiritum sanctum pro proprietate
eius. Est enim elephas animal valde benignum
quod caret felle ut dicit Aristoteles. ita spiritus sanctus esse
benignus. Sapientia. f. Spiritus sapientie benignus est. Na-
licet in principio nobis cum quodam terrore appareat
tamen statim post vnum in eodem momento nobis suam
presentiam spiritu benignitatis atque lenitatis contempe-
rat. Sic figuratum est **hester. xv.** Quia hester cum
cta ingressa pro ordine hostia vbi ille sedebat in
solio regni indurum vestibus regis auro fulgens
eratque terribilis aspectu. cumque eleuasset rex faci-
em et ardentibus oculis furorē pectoris indicasset.
regina huius videns corruit in pallore colore mu-
tato lassum super ancillam caput inclinavit. Con-
uertitque deus spiritum regis in mansuetudinem et festi-
nas exiliuit de solio et sustentas eam vlnis suis blandi-
diebat ei. Tunc illa ait. vidi te domine quasi angelus
dei et conturbatum est cor meum pro timore glorie tue.
ac rex consolabatur eam. Per reginam hanc potest intelligi